

“Els partits tradicionals no arriben a la gent més jove”

Verònica Sòria

va encapçalar el passat 14-M la llista electoral del Partit del Cànnabis, que, amb 15.000 vots, va ser la sisena força política més votada al País Valencià.

Sòria explica que cada vegada hi ha més consumidors habituals, més de 400.000 a tot l'estat, segons els seus càlculs, que no estan disposats a continuar fumant en la clandestinitat i volen “eixir de l'armari”.

Com naix el seu partit?
—El nucli bàsic que crea el partit és un grup de gent ja conscienciada des de fa temps, que forma part del món associacionista cannàbic i que pensava que s'havia de canviar una realitat social que ens sembla injusta.

—En aquestes eleccions generals s'han presentat per primera vegada a les circumscripcions de València i d'Alacant, després de les eleccions municipals de València, i han tret 15.000 vots. Quina valoració fan d'aquest resultat electoral?

—La valoració és molt positiva. En totes les circumscripcions en les quals ens hem presentat, els resultats han superat tots els límits que esperàvem.

—Per què pensen que trauen tants vots amb uns recursos tan limitats?

—Perquè hi ha molta gent que està d'acord amb el nostre punt únic. Nosaltres no presentem un programa electoral a l'estil dels partits polítics. L'única reivindicació és la normalització del cànnabis. Volem que canvien les lleis per poder fer en molts llocs el que ara hem de fer d'amagat, o que ens deixen fer amb una certa hipocresia.

—Creuen que el cànnabis està cada vegada més present en la societat?

—No. El cànnabis acompanya la raça humana des de fa més de 3.000 anys, i no crec que últimament estiga augmentant-ne el consum. El que sí que hi ha és una reivindicació cada vegada major de gent que dona la cara i “ix de l'armari”.

—Vostès s'han queixat molt de l'actitud del Govern del PP cap als consumidors de cànnabis.

—Ha estat una persecució impressionant, sobretot en l'últim any i mig. Ja van intentar canviar la llei per convertir el consum en delictu. Han declarat substància prohibida tota la planta. No volem que es prohibesca ni el consum ni la compra de llavors, perquè són responsabilitats individuals. T'estan restringint unes llibertats en les quals l'estat no hauria d'intervenir amb excuses moralistes.

—Amb la nova situació política, tenen esperances que canvie la situació?

—De moment, sembla que a Catalunya s'aprovarà l'ús de cànnabis terapèutic. Des de sempre m'ha semblat una aberració com a persona negar als malalts substàncies que poden millorar la seua qualitat de vida.

—Creuen que aquesta mesura s'ampliarà a la resta de l'estat?

—Per descomptat. Pot ser una experiència pilot com en el seu dia va ser Holanda.

—A Holanda, però, s'han plantejat de prohibir la venda de cànnabis als turistes.

—S'ho plantegen per pressions polítiques internacionals. En el tema del cànnabis, no és el mateix país el que decideix. S'apliquen lleis internacionals que es regulen a Europa i als Estats Units. A Holanda, són els municipis els que permeten en certa mesura la venda en botigues especialitzades, però per damunt hi ha les lleis europees, que ho prohibeixen.

—Per què el seu partit proposa que es legalitze el cànnabis i no altres drogues?

—Nosaltres intentem proposar un pla de normalització per al cànnabis. Pensem que no hauria d'estar inclòs

en la llista de substàncies prohibides perquè té una sèrie de característiques especials que no tenen res a veure amb altres tipus de substàncies. Cap altra substància demostra tenir efectes beneficiosos. En més de 3.000 anys d'història de cànnabis no s'ha produït ni una sola mort. No és perillós en absolut. De fet, som un grup de gent que treballa, que estudia, que paga el seu lloguer, que som consumidors de cànnabis des de fa molts anys.

Aquesta substància necessita una regularització específica. Pel que fa a altres tipus de substàncies, se n'haurien de comprovar els efectes i dissenyar-hi un pla específic. Nosaltres pensem que el cànnabis és la més lleu entre totes, i que si la prohibeixen és únicament per qüestions moralistes i econòmiques.

—Quin és el perfil del vostre votant?

—El nostre votant és normalment una persona a la qual no fan molta gràcia els temes de política.

—Té un perfil més d'esquerra que de dreta?

—Les nostres campanyes van dirigides a la gent que no vota. Dirigim la campanya cap a la gent que està desil·lusionada amb el panorama actual i que pensa que un diumenge d'eleccions té moltes altres coses millors a fer abans de votar, com anar a prendre el sol o passejar. Nosaltres els diem que s'acosten a votar i que si no creuen en la política, almenys donen un vot de llibertat a la planteta.

—Els seus resultats són un símptoma del fet que els partits tradicionals no han sabut arribar a la gent més jove?

—Jo crec que sí, i ja fa molt de temps. Tots els partits intenten arribar a la gent jove creant faccions juvenils, però la situació és prou trista. La crisi de valors entre els joves es palpa, i la societat hauria de reaccionar.

—El seu únic punt electoral és la legalització del cànnabis, però si obtingueren representació, alguna cosa haurien de dir sobre la sanitat, l'educació o les prestacions socials.

—Nosaltres tenim un punt únic, que és el de la legalització del cànnabis. Les delegacions locals, a l'hora de pre-

"El cànnabis no és en absolut perillós. En més de 3.000 anys d'història no s'ha produït ni una sola mort."

sentar una llista, poden fer un projecte sempre que respecte els drets humans, que es comprometa a aprendre d'altres cultures, etc. Deixem llibertat perquè s'inclouen altres propostes.

—Què contestaria a qui li diguera que els qui els van votar van deixar de fer-ho a altres opcions més útils per a traure del Govern el PP?

—Això és una lectura molt esbiaixada i està molt clar de quina ideologia és la persona que l'expressa. Nosaltres

ens dirigim a la gent que no vota perquè està desencantada, perquè tots els partits li semblen iguals. Oferim una alternativa nova, diferent. Nosaltres no llevem vots a ningú, sinó que ens els guanyem, com qualsevol altre partit. Si realment pensen que els deixen de votar, el que haurien de fer és qüestionar-se en què han fallat i no donar la culpa als altres.

Miquel Calvet